

ВИСТУП ЧЛЕНА-КОРЕСПОНДЕНТА НАН УКРАЇНИ ЛЮБОВІ АНДРІЇВНИ ДУБРОВІНОЇ

Глибокошановні колеги!

Сьогодні ми з вами є свідками і учасниками дуже відповідальної події, яка багато в чому визначить подальшу долю нашої Академії в нових суспільних умовах. Практично всі кандидати достойні посади президента Національної академії наук України, а тому нам дуже непросто обирати найсильнішого серед сильних.

У цій ситуації, на мою думку, під час вибору варто застосовувати комплексний підхід, у рамках якого слід розглядати того чи іншого кандидата не лише за актуальністю та ґрунтовністю запропонованої ним програми, а й за значущістю його діяльності в цілому для всієї Академії та її майбутнього, за діями, які характеризують його особу як ученого та організатора науки. Це важливо, оскільки, власне, саме президент Академії відіграватиме головну роль у реформуванні наукової сфери та підвищенні авторитету науки у суспільстві.

Представники гуманітарного напрямку в НАН України під час передвиборчої кампанії ознайомилися з програмами всіх кандидатів у президенти Академії, а з трьома з них — Анатолієм Глібовичем Загороднім, Сергієм Васильовичем Комісаренком і Володимиром Петровичем Семиноженком — провели зустрічі.

Як представник гуманітаристики, я хотіла б наголосити на деяких перевагах академіка А.Г. Загороднього, який, на мою думку, має чітке стратегічне бачення подальшого розвитку академічної науки в органічній єдності всіх напрямів, у тому числі й соціогуманітарних. І такі інтеграційні тенденції мають велике значення для всіх наук.

Для глибшого розуміння особистості Анатолія Глібовича додам до відомого всім «портрету» вченого кілька важливих, як на мене, штрихів. Як очільнику Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського мені доводилося тісно спілкуватися з А.Г. Загороднім з деяких край важливих для Академії питань,

які сьогодні не прозвучали у попередніх виступах і не дуже чітко окреслені в програмі.

Йдеться насамперед про формування інформаційних джерельних ресурсів науки, повнотекстових та реферативних баз даних та баз знань, зокрема зарубіжних, які ми накопичуємо у НБУВ в інтересах не лише Академії, а й усієї української науки. Ці ресурси охоплюють наукову літературу та періодику з усіх галузей знань, і вони дуже популярні й затребувані. У нинішньому інформаційному цифровому суспільстві інформаційне забезпечення — це фундаментальне питання розвитку науки і, безумовно, капітал, без якого неможливий інноваційний розвиток. Так от, у створення цих інформаційних ресурсів Анатолій Глібович зробив великий внесок, причому він добре розуміє пріоритети на майбутнє в цьому напрямі.

Крім того, під час обговорення питання, пов'язаного з подальшим розвитком електронних наукових ресурсів, Анатолій Глібович запропонував створити репозитарій наших академічних текстів, а також сформувати системний ресурс, який дозволить розширити та систематизувати доступ до знань з урахуванням сучасних вимог до електронної інфраструктури. Це збільшить можливості наукометричного аналізу публікацій наших учених, допоможе орієнтуватися в їхніх основних здобутках, у світовій науці. При цьому А.Г. Загородній має досить виважений погляд на роль кількісних наукометричних показників в оцінюванні ефективності діяльності наукових установ та окремих учених. Це фундаментальне питання інформаційного забезпечення розвитку науки.

Водночас (і це я хочу особливо підкреслити, оскільки це важливо для нас, гуманітаріїв) Анатолій Глібович чудово розуміє, що в науці ми всі стоїмо на плечах наших попередників. Його концепція передбачає органічне поєднання минулого та майбутнього в подальшому розвитку Академії.

Анатолія Глібовича з упевненістю можна назвати істориком науки. Він приділяє значну увагу виданню праць знаних українських учених, життєписів президентів Академії та відомих у науці особистостей. Як голова Комісії НАН України з наукової спадщини академіка В.І. Вернадського А.Г. Загородній ініціював велику програму з підготовки до 150-річного ювілею славетного вченого, зокрема видання багатотомного зібрання його творів «Вибрані наукові праці академіка В.І. Вернадського» (у 10 томах, 16 книгах), організував і очолив щорічні читання, присвячені академіку В.І. Вернадському. Він був головою програмного комітету та оргкомітету XXV Київського міжнародного симпозіуму з наукознавства та історії науки «Творча спадщина В.І. Вернадського в дослідженні науки та її організації: з минулого через сучасне — в майбутнє». Йому належить велика заслуга в організації та підготовці видань з історії НАН України, а також кількох праць, приурочених до ювілею президента НАН України Бориса Євгеновича Патона та до 100-річчя НАН України. Серед останніх слід особливо відзначити фундаментальне видання, присвячене академіку М.М. Боголюбову. Важливо підкреслили, що Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського, як і багато інших установ Академії, брали безпосередню участь у цих проектах.

Слід також зважати й на те, що Анатолій Глібович Загородній є членом-кореспондентом Міжнародної академії наук, мистецтв і гуманітаристики, дійсним членом Наукового товариства імені Шевченка. Він також є головою комісії НАН України по роботі з науковою молоддю і очолює комітет НАН України з наукової термінології. Важливі і його особисті людські якості — системне мислення, широка ерудиція, відданість науці, людяність, висока моральність.

Дякую за увагу!